

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202511
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618202511.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľky: X. A., narodená XX. X. XXXX, trvale bytom H., B. S. C. XX/XX, proti manželovi: M. A., narodený XX. X. XXXX, trvale bytom H., B. S. C. XX/XX, o rozvod manželstva, na odvolanie manžela M. A. proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 5. 9. 2018, č. k. 7 Pc/8/2018 - 22, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že manželstvo navrhovateľky X. A., rodenej Y. a odporcu M. A., rodeného A., uzavreté dňa XX.XX.XXXX pred Mestským národným výborom vo H., zapísané v knihe manželstiev Mestského národného výboru vo H. vo zväzku 5, ročník XXXX, na strane XXX pod poradovým číslom XX rozviedol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Navrhovateľka sa domáhala rozvodu manželstva, pretože sa vyskytli problémy prameniace z nedostatku finančných prostriedkov, holdovaniu alkoholu zo strany manžela a jeho hranie na automatoch. Manžel na domácnosť finančnými prostriedkami neprispieval, tieto prehral na automatoch a minul na alkohole. Nadával jej, kričal na ňu, pričom sa dopustil aj fyzického napadnutia. Takéto chovanie trpela z dôvodu udržania domácnosti pred 2 maloleté deti. Po odchode detí z domácnosti manžel začal byť agresívnejší, chorobne žiarlivý a vzájomné hádky vyústili do vzájomného fyzického napadnutia. V čase podania návrhu dlhodobo pracovala v Rakúsku a finančne podporovala aj manžela, avšak spolužitie s ním je neznesiteľné a nevydržateľné. Manžel nikde nepracuje, je evidovaný ako nezamestnaný. Poukázala na to, že manželstvo neplní ani jednu z funkcií.

2. Manžel navrhovateľky s návrhom na rozvod nesúhlasil, poukázal na citové väzby k navrhovateľke, od apríla 2018 nepije alkohol, hoci predtým 6 - 7 rokov pil, 2 roky už nehrá automaty. Keď si raz do týždňa vypil, bolo to 4 - 5 pív a k tomu 4 - 5 pohárikov slivovice.

3. Na zistený skutkový stav okresný súd aplikoval § 1 ods. 1, 2, § 18, § 22, § 23 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine. Ako dôvod rozvratu ustálil porušenie manželských povinností ustanovených v § 18 ZR žiť spolu, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si a vytvárať zdravé rodinné prostredie. V dôsledku vzájomných hádok došlo k odcudzeniu citových väzieb, čo vyústilo do toho, že navrhovateľka sa od manžela odsťahovala a 6 mesiacov nežijú v spoločnej domácnosti a intímne nestýkajú. Zároveň poukázal na skutočnosť, že pri vzniku manželstva ide o dobrovoľný a slobodný zväzok, nemožno nikoho nútiť na zotrvaní manželstve. Dospel k záveru, že manželstvo je vážne rozvrátené a s ohľadom na porušenie vyššie citovaného ustanovenia nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti rozsudku sa odvolal manžel navrhovateľky. Rozsudok považoval za nesprávny, ako odvolací dôvod uviedol ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho

právneho posúdenia veci) a § 62 ods. 1 CMP (súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci).

5. Namietal, že súd vo svojom rozhodnutí uvádza, že k návrhu navrhovateľky sa písomne nevyjadril, čo je síce pravda, však v obálke, v ktorej mu bolo doručené predvolanie, sa nenachádzala výzva na to, aby sa k návrhu vyjadril.

6. S rozvodom nesúhlasil. Ako dôvod uviedol, že k navrhovateľke/manželke má citové väzby. Deti sú už dávno odraštené, syn a dcéra už majú svoje deti, teda sú viacnásobnými starými rodičmi, vôbec mu nie je jasné, prečo manželka až teraz reaguje takýmto spôsobom. Ak by boli jej dôvody také závažné, že by spĺňali splnenie hmotnoprávnej podmienky, ktorá musí byť tak vážna a intenzívna, aby bola splnená na to, aby súd manželstvo rozviedol, mohla o zrušenie manželstva požiadať oveľa skôr.

7. Aj v iných manželstvách sa stáva, že manžel si príležitostne vypije, vyskytne sa výmena názorov medzi manželmi, to však neznamená, že nerešpektuje dôstojnosť svojej manželky a že vzťahy sú vážne narušené a trvalo rozvrátené. Žijú spolu už 35 rokov.

8. Vo vzťahu k aplikácii § 18 Zákona o rodine uviedol, že nikdy nespochyboval práva manželky. Keď sa im nedarilo finančne, pretože manželka nadmieru podporovala ich samostatne žijúce deti s rodinami a z toho potom pramenili aj ich finančné problémy, pokúšal sa zarobiť na chod domácnosti brigádami, manželka odišla pracovať do zahraničia ako opatrovatelka do Rakúska, čo v plnej miere rešpektoval. Keď sa medzi turnusmi vracala domov, peniaze, ktoré zarobila, v prevažnej miere minula na ich deti a na ich dlhy. Taktiež jeho manželka má množstvo dlhov. Poukázal na osvedčenie o priebehu dobrovoľnej dražby bytu, ktorý bol predtým vo vlastníctve manželky. Tým chcel poukázať na to, že finančné problémy nezapríčinil len on sám. Okrem toho, aj na nehnuteľnosti, kde majú obaja hlásení trvalý pobyt, kde žijú a bývajú, viaznu viaceré ťarchy - záložné práva veriteľov. Teraz, keď je potrebné aj tieto dlhy riešiť, jeho manželka sa pokúša zrušiť manželstvo rozvodom, a tak sa zbaviť svojich povinností, ako povinnosti pomáhať si navzájom.

9. Pokiaľ manželka tvrdila, že už 6 mesiacov žije u svojej sestry, ako aj že 6 mesiacov nepracuje, v čase spisovania návrhu nebola splnená ani táto hmotnoprávna podmienka na rozvod manželstva - podmienky spoločného nežitia, pretože doklad o poslednom trvalom pobyte manželka vyžiadala 8. 3. 2018, teda v čase, keď sotva dva-tri dni uplynuli od času, ktorý ohraničila na ústnom pojednávaní ako čas spoločného nežitia. Taktiež návrh je datovaný dátumom 5. 4. 2018. Tvrdenie manželky považuje za účelové v snahe vyhnúť sa plneniu dlhov voči veriteľom, ako aj prípadnej následnej vyživovacej povinnosti voči nemu. A ak naozaj nepracuje, musela sa sama vzdať možnosti pracovať. V tejto súvislosti poukázal na pojem spoločné žitie v zmysle je Zákonníka o rodine, ktorý zahŕňa všetky stránky manželského spolužitia. Nevernosť v konaní sa netvrdila a ani nepreukázala. K povinnosti vytvárať zdravé rodinné prostredie uviedol, že táto povinnosť v zmysle zákona sa viaže prioritne na manželstvo s maloletými deťmi.

10. Vzhľadom na tieto skutočnosti je toho názoru, že dôvody, t. j. a hmotnoprávne podmienky uvedené v § 18 ZR naplnené neboli. Z tohto dôvodu súd pochybil, keď manželstvo rozviedol. Nemožno argumentovať ani tým, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené a že nemôže plniť svoj účel. Z týchto dôvodov rozhodnutie považoval za nesprávne, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a neúplného zistenia skutočného stavu veci, preto žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvej inštancie v plnom rozsahu a vec mu vrátil s právnym názorom na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. K odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka. Rozsudok okresného súdu žiadala potvrdiť. Dôvody rozpadu nefungujúceho manželstva sa nezmenili, ale prehľadili, to, že sa manžel nechce rozviesť, ide o jeho subjektívny názor a pocit nepodložený žiadnymi relevantnými faktami. Práve to, že ako manželka a matka ich už dospelých detí aj na úkor straty nehnuteľnosti z dôvodov nakumulovaných dlhov neustále tvrdo pracovala, riešila finančnú situáciu a zachraňovala aj manžela. Ako sám uviedol v odvolaní, k povinnosti manželov patrí vytvárať zdravé rodinné prostredie, čo však nekorešponduje s chovaním manžela, jeho pracovnými aktivitami a podľa jej názoru podané odvolanie smeruje výlučne z dôvodu jeho vlastného pohodlia a nesmeruje k právnemu kroku vyživovacej povinnosti z jej strany voči manželovi.

12. V odvolaní spochybňuje jej pobyt v zahraničí, prechodný pobyt u sestry a taktiež zamestnanie. Je nepochybné, že v danom čase bola nútená doslova utiecť od manžela z dôvodu jeho alkoholizmu, fyzického aj psychického týrania k sestre do zahraničia s prísľubom sa zamestnať ako opatrovatelka. Z objektívnych dôvodov sa jej to ešte nepodarilo a momentálne jej finančne a s bývaním pomáha sestra. Tvrdenie manžela považuje za hypotetické a nepodložené.

13. Odvolacie dôvody považuje za nesprávne a nepodložené. Súd dôkladne a erudovane zistil skutočný stav veci, podľa jej názoru nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia už aj s poukazom na dôvody uvedené v návrhu na začatie konania ako aj z dôvodu dlhodobého spoločného nežitia. Dôvody

viedli vyjadrujúce jej antipatiu, odcudzenie a taktiež strach z manžela sa posilnili a prehĺbili v nej istotu správneho kroku zrušiť manželstvo rozvodom.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 65, 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s jeho odôvodnením. Okresný súd riadne vykonal dokazovanie a z neho vyvodil skutkové a právne závery, ktoré zodpovedajú zisteným skutočnostiam. Manžel navrhovateľky namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci by v danej veci spočívalo v tom, že okresný súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009).

17. Preskúmaním veci odvolací súd nezistil v tomto smere žiadne pochybenie. Na zistený skutkový stav aplikoval príslušné právne normy, ktoré aj správne v odôvodnení vyložil. Pre rozhodnutie vo veci sú predovšetkým rozhodujúce ustanovenia § 18 a 19 Zákona o rodine ako aj § 23 Zákona o rodine. S tým úzko súvisí aj ďalšia odvolacia námietka, a to, že súd neúplne zistil skutočný stav veci. Manžel navrhovateľky však v odvolaní neuviedol konkrétne, v čom toto pochybenie malo spočívať.

18. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o rodine účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. Citované ustanovenie však nemožno vykladať formalisticky, teda v prípade, ak manželia už nezabezpečujú riadnu výchovu detí, už nie je potrebné, aby ich vzťah bol harmonický. V takomto prípade by bolo potrebné dospieť k záveru, že po tom, ako rodičia vychovávajú deti, môže manželstvo prestať plniť svoje spoločenské funkcie. V rozhodovanej veci však je potrebné poukázať aj na čl. 4 Zákona o rodine, v zmysle ktorého všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny. V konaní bolo preukázané, že manžel navrhovateľky túto svoju povinnosť porušoval, nič na tom nemení ani jeho tvrdenie, že v súčasnosti už nehráva na automatoch, prípadne nepije. Na pojednávaní pred okresným súdom uviedol, že od 25. 4. 2018 nepije, priznal však, že predtým 6 - 7 rokov pil. Dôvodom rozvodu je práve to chovanie, ktoré predchádzalo prehláseniu manžela navrhovateľky, že už alkoholické nápoje nepožíva. Množstvo alkoholických nápojov, ktoré uviedol, je neprimerané, preto tvrdenia navrhovateľky vo vzťahu k požívaniu alkoholu manželom boli oprávnené. Nie je záruka, že následne by opakovane manžel navrhovateľky alkohol nepožíval vo zvýšenej miere. Aj manžel navrhovateľky je povinný zabezpečovať zvyšovanie hmotnej úrovne rodiny, čo v konaní nebolo zistené, manžel je nezamestnaný, z ničoho nevyplýva jeho snaha o zabezpečenie si vyšších príjmov, práve v odvolaní zdôrazňuje, že sa nechce rozvíeť z dôvodu, aby mu manželka poskytovala výživu. V odvolaní poukazuje na to, že má citový vzťah k manželke, avšak toto tvrdenie z ničoho nevyplýva, ani z jeho skutkov a ani vyjadrení. Rozhodujúce sú faktické činy a konanie, ktoré manžel navrhovateľky neprejavil. Ani z jeho odvolania necítiť ani náznakov tvrdenia o citovej väzbe k navrhovateľke.

19. Z ustanovenia § 18 Zákona o rodine okrem iného vyplýva, že manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Z hľadiska hmotnoprávných ustanovení je súd povinný pri rozvode manželstva skúmať príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva. Argumentom svedčiacim o dôležitosti plnenia manželských práv a povinností, zakotvených v tomto ustanovení, je znenie § 23 ods. 3, ktoré súdu ukladá explicitne povinnosť prihliadať na porušenie povinností manželov, ustanovených v § 18 a aj v § 19 Zákona o rodine. Súd musí skúmať, či došlo k porušeniu niektorej z povinností, ktorým manželom, v akej časovej súslednosti, intenzitu porušenia, časový odstup medzi porušením a podaním návrhu. Medzi povinnosti manželov patrí povinnosť žiť spolu, čo neznamena, že majú vôbec povinnosť vytvoriť napr. spoločnú domácnosť a teda bývať spolu. Žiť spolu však znamená pre manželov ich obojstrannú vôľu tvoriť ekonomické, biologické a výchovné spoločenstvo. Spoločné žitie predpokladá, že bude na báze dobrovoľnosti vytvorené také spoločenstvo osôb a majetku, ktoré bude schopné naplniť poslanie a účel manželstva. Toto spoločenstvo má plniť úlohy citové, ekonomické, sexuálne a výchovné. V tomto prípade ide o vôľu konkrétnej osoby dlhodobo sa v určitej domácnosti trvale zdržiavať, prispievať na jej

chod zo svojich prostriedkov, resp. čerpať prostriedky na svoju obživu zo spoločných zdrojov, pomáhať vlastnou prácou pri chode a udržiavaní domácnosti. Zrušenie alebo opustenie spoločnej domácnosti, ktoré trvá dlhší čas, potvrdzuje existenciu kvalifikovaného rozvratu manželstva.

20. V danom prípade manželstvo, ako bolo zistené vykonaným dokazovaním, v pravom zmysle netvorí ekonomické spoločenstvo, ale ani biologické a v súčasnej dobe ani výchovné. Nie je naplnená citová úloha, keď, ako vyplýva aj z vyjadrenia navrhovateľky k odvolaniu, je vo vzťahu k manželovi a antipatická.

21. Ďalšou povinnosťou je rešpektovať dôstojnosť manžela. Táto môže byť narušovaná rôznymi formami domáceho násillia. Ochrana proti domácemu násilliu je poskytovaná vo viacerých formách. Alkohol, z neho vyplývajúca forma chovania ovplyvnená touto látkou odôvodňuje obavy navrhovateľky o spolužitie s manželom, ktorý nerešpektoval jej názor, snahu o zvýšenie hmotnej úrovne rodiny, či už vlastnej, alebo pomoc vlastným deťom, s čím sa nezhoduje manžel navrhovateľky. Svoje tvrdenia však v tomto smere nepreukázal. Nemožno dospieť k záveru, že v danom prípade by išlo o zdravé rodinné prostredie, ktoré v danom prípade môže mať dopad aj na širšiu rodinu vo vzťahu k deťom účastníkov tohto konania.

22. Dôvodom pre rozvod manželstva podľa § 23 Zákona o rodine je kvalifikovaný rozvrat manželstva. Kvalifikáciu stupňa rozvratu zákon zveruje výlučne súdu. Súd skúma, že manželstvo je vážne narušené a vážne rozvrátené. Ak súd dospeje k záveru, že už viac takéto manželstvo nemôže plniť svoj účel a nemožno od manželov očakávať obnovenie manželského spolužitia, sú splnené podmienky pre rozvod manželstva. Manželstvo je dostatočne vážne rozvrátené vtedy, ak už nemôže plniť svoj účel. Jeho účelom je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ako bolo uvedené vyššie. Počas svojej existencie plní funkciu sociálnu, ekonomickú, biologickú a výchovnú. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že manželia nežijú spolu ako rodina, jeden celok, nebolo preukázané, že by spolu trávili voľný čas a akým spôsobom, v rozsahu a kvalite, taktiež nebolo preukázané, že by spoločne hospodárili a prispievali na úhradu potrieb rodiny podľa svojich schopností a možností, keďže manžel navrhovateľky preukázateľným spôsobom nevyvrátil tvrdenia navrhovateľky o tom, že nepracuje, navyiac, finančné prostriedky používal na alkohol a automaty. Taktiež bolo preukázané, že spolu manželia intímne nežijú.

23. Subjektívny pocit manžela navrhovateľky vo vzťahu k rozhodnutiu nie je rozhodujúci, kvalifikovaným spôsobom nevyvrátil závery súdu ani svoje tvrdenia uvedené v odvolaní ničím nepreukázal. V odvolaní vôbec nereflektoval na tvrdené skutočnosti navrhovateľkou ohľadom alkoholizmu ako aj míňania finančných prostriedkov. Bolo taktiež preukázané, že od návrhu uplynula dostatočná doba, ktorá preukázala trvalý stav. Navrhovateľka ani vo vyjadrení k odvolaniu neuviedla iné skutočnosti, ako uviedla v návrhu na rozvod manželstva, od tej doby uplynul dostatočný časový úsek, ktorý len potvrdzuje dôvodnosť jej návrhu, pričom svoj postoj nezmenila. V tomto smere sú úvahy manžela navrhovateľky uvedené v bode 8 odvolania nepodstatné. Pokiaľ ide o argument, že sa chce navrhovateľka vyhnúť plneniu dlhov, ani v tomto prípade manžel neuvádza nič bližšie, napr. ako tieto dlhy vznikli, ako sa on podieľal na hmotnej úrovni rodiny, akú snahu vyvinul, aby dlhy nevznikli. Pokiaľ ide o dlhy, ktoré vznikli počas manželstva, tieto sú predmetom vyporiadania majetku po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva. Rozvodom sa navrhovateľka nevyhne svojim povinnostiam tieto dlhy platiť. Ovšem, týmto povinnostiam sa nevyhne ani manžel navrhovateľky, pričom po rozvode sa však dostáva úplne do iného postavenia. V odvolaní výslovne manžel uvažuje o tom, že navrhovateľka bude povinná vyživovacou povinnosťou voči nemu, avšak z celého podania nevyplýva, akým spôsobom vyvinul snahu o to, aby finančné prostriedky do rodiny priniesol pravidelne. Nie je rozhodujúce, či navrhovateľka preukáže kde býva a pod.. Táto skutočnosť pre naplnenie podmienok pre rozvod manželstva nie je rozhodujúca.

24. Odvolací súd nezistil, že by argumenty manžela navrhovateľky uvedené v odvolaní boli dôvodné, preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Návrh na náhradu trov odvolacieho konania účastníci nepodali.

26. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 SCP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP).

Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CSP).